

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩΙ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821.

Τὴν Δευτέραν, 12^{ην} /25^{ην} Μαρτίου 2013, περί ὥραν 10^{ην} π.μ. ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐνδεδυμένων τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων δι' ἐπιτραχηλίου καὶ ὠμοφόρου, τῶν Ἱερομονάχων δέ δι' ἐπιτραχηλίου καὶ φελονίου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου μετὰ συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ τῇ παρακολουθήσει μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Εἰς τὴν Δοξολογίαν ἀνεπέμφθη εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεόν διὰ τὴν βοήθειαν Αὐτοῦ νὰ ἀπελευθερωθῇ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐκ τῆς πικρᾶς, τεσσάρων αἰώνων, δουλείας καὶ δέησις περὶ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνιστῶν Πατέρων ἡμῶν τῶν ἀποτολημσάντων τὴν Ἐπανάστασιν καὶ ἐπιτυχόντων τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς Δοξολογίας, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Ἐνταῦθα ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι προσφώνησιν Αὐτοῦ,

“Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

Κ. Σωτήριε Ἀθανασίου,

Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ 25^η Μαρτίου εἶναι ἡμέρα μνήμης ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλλιγεννεσίᾳ τοῦ εὐσεβοῦς γένους τε καὶ ἔθνους ἐκ τῆς ὀθωμανικῆς δουλείας καὶ τυραννίδος. Διὰ τοῦτο σήμερον ἐορτάζομεν τὴν ἐκατοστήν ἐνενηκοστήν δευτέραν (192) ἐπέτειον τῆς ἐθνεγεροσύνης τοῦ 1821.

Ἡ Γεραρά Ἀγιοταφитική ἡμῶν Ἀδελφότης, συμμετέχουσα εἰς τὴν χαράν τοῦ ἱεροῦ τούτου γεγονότος, σύσσωμος κατήλθεν εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα καὶ ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν εἰς τὸν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ τῷ ἔθνει ἡμῶν θείᾳ εὐεργεσίᾳ.

Ἔτι δέ ἱκετηρίους ἐντεύξεις καὶ δεήσεις ἀνέπεμψεν ὑπὲρ ἀναπαύσεως εἰς χώραν ζώντων τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσιν τοῦ εὐσεβοῦς γένους τε καὶ ἔθνους τῶν Ρωμαίων πεσόντων καὶ μαρτυρικῶς ἀναιρεθέντων.

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καυχᾶται ἐν Κυρίῳ, διότι τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας ἐκ τῆς δουλείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀλλοθρήσκων ἐποτίσθη μέ τὸ αἶμα τῆς πλειάδος τῶν μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Τοιοῦτοι μάρτυρες ὑπὲρ πίστεως, πατρίδος καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας κοσμοῦν καὶ τό Ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία ἀφανῶς μὲν ἀλλὰ ἐνεργῶς δέ συμμετέσχεν εἰς τὴν τοῦ γένους καὶ ἔθνους ἡμῶν παλλιγενεσίαν.

Εὐγνωμόνως τιμῶντες καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπέτειον τῆς 25^{ης} Μαρτίου τοῦ 1821, ὑψώνομεν τό ποτήριον ἡμῶν καὶ ἀναφωνοῦμεν:

Ζήτω ἡ 25^η Μαρτίου τοῦ 1821!

Ζήτω τό εὐσεβές ἡμῶν γένος καὶ ἔθνος!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης!

Ἔτη πολλά”.

ὁ δέ Γενικός Πρόξενος κ. Σωτήριος Ἀθανασίου προσεφώνησε αὐτόν

διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Ελευθερία ἢ θάνατος» εἶναι ἡ φράση μετὰ τὴν ὁποία ἀρχισε ὁ μέγας ἀγὼνας γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ ἔθνους, ἐπέτειο πού ἔχουμε τὴν τιμὴ νὰ εορτάζουμε σήμερα στὸ Πάνσεπτο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. Τα ἱστορικὰ γεγονότα εἶναι λίγο πολὺ γνωστά. Ας μείνουμε λοιπὸν σήμερα στὶς ιδέες τῆς Επανάστασης καὶ κυρίως στὴν υπέρτατη ιδέα τῆς Ελευθερίας.

**«Καλύτερα μίας ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ
παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακὴ».**

Ἐσχατὴ λοιπὸν υπόθεση ἡ ελευθερία. Ὅπως ἐσχατὸς εἶναι καὶ ὁ θάνατος. Ἡ ἐπίδειξη αὐτοθυσίας πού τόσο συχνὰ καταμαρτυρεῖται προσδιορίζει καὶ τὴν ὑπέρτατη θέση τῆς ελευθερίας στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ.

Ἡ Ελευθερία ἔχει τρεῖς χειροπιαστὰ ὄψεις: Τὴν Ἀνεξαρτησία, τὴν Δημοκρατία καὶ τὴν κορύφωση τοῦ πολιτειακοῦ βίου μετὰ τὴν κατάκτηση τῆς Πολιτικῆς Ελευθερίας.

Ὁ ἀγὼνας ἀνεξαρτησίας τῶν Ελλήνων ἔδειξε ὅτι ἐρήμην καθεστῶτος αὐτοκρατοριῶν, υπερεθνικῶν δομῶν καὶ ιδεολογικῶν ἀντιλήψεων ἡ πίστη στὸ υπέρτατο ἀγαθὸ υπερισχύει ὅλων. Εἶναι ἡ πνευματικὴ μαγιά πού βρίσκεται στὸν πυρῆνα τῶν ἀξιώσεων ελευθερίας καὶ πού περιέχει πολὺ δύναμη γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ στηρίξει ἀγῶνες ελευθερίας κατὰ τυράννων ἀπείρως υπέρτερης ἰσχύος.

“Θα πάρω μιὰν ἀνηφοριά θα πάρω μονοπάτια
Νὰ βρῶ τὰ σκαλοπάτια Που παν στὴν
λευτεριά

Μπορεί σε κάποια μάχη, γραμμένο η μοίρα νάχει, να μη γυρίσουμε. Μα πάμε με καμάρι

Και λέμε όποιον πάρει, και θα νικήσουμε”!

Απαγγέλλει ο αμούστακος Ρήγας Φεραίος της Κύπρου, ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης, ο τελευταίος που απαγχονίστηκε σε ηλικία 18 χρονών κληροδοτώντας μας εκατοντάδες ποιήματα για την Ελευθερία και την Ελλάδα.

Ας θυμηθούμε τώρα την περίοδο 1821-1828. Ο Ιμπραήμ έχει αποβιβαστεί, έχει καταλάβει σχεδόν όλη την Πελοπόννησο και ετοιμάζεται να προχωρήσει προς την περιοχή πέρα από το Ναύπλιο και τρέχει ο Μακρυγιάννης και φτιάχνει τα ταμπούρια, τα ελάχιστα που είχε εκεί, στους Μύλους, ακριβώς απέναντι από το Ναύπλιο. Και ο Ναύαρχος Δεριγνύ είδε την κίνησή του, πάει κοντά με το πλοίο, του ζητάει να τον δει και του λέει τι είναι αυτή η τρέλλα που κάνεις, μπορείς να αντιμετωπίσεις εσύ με λίγους άνδρες αυτόν τον τεράστιο στρατό του Ιμπραήμ;

Και γράφει στα απομνημονεύματα του ο Μακρυγιάννης: «Και ήρθε να μου πει αυτό που κάνω είναι τρελλό. Και του απάντησα, μπορεί να είμαστε λίγοι και μπορεί να σκοτωθούμε, αλλά εμείς εδώ που είμαστε έχουμε πάρει απόφαση να πεθάνουμε. Και όποιος πάρει απόφαση να πεθάνει, μπορεί και να χάσει, αλλά μπορεί και να κερδίσει». Και τις περισσότερες φορές αυτός που έχει πάρει απόφαση να κερδίσει, κερδίζει. Κερδίζει όποιος έχει πάρει απόφαση να αγωνιστεί.

Η ιστορία συνεχίστηκε και σε επόμενες περιόδους, όταν το Έθνος αναγκάστηκε και πάλι να συνεχίσει τιτάνιους αγώνες για την επιβίωσή του. Μεθύσαμε με «το αθάνατο κρασί του 21», αποδείξαμε σε ολόκληρο τον κόσμο ότι οι Έλληνες είμαστε φτιαγμένοι από μια άλλη πάστα, που κουβαλούμε αιώνες πολιτισμού και ανθρωπισμού.

Αυτό ακριβώς είναι και το μήνυμα που θα ήθελα να μεταδώσω σήμερα, που η χώρα μας αντιμετωπίζει πλήθος σοβαρών προβλημάτων και προκλήσεων. Ο εορτασμός της Εθνικής επετείου έχει ουσιαστικό νόημα, μόνο αν συνδέεται με τις ιδέες που προβάλλει, με τις σημερινές συνθήκες, με την εξαγωγή συμπερασμάτων. Και το συμπέρασμα από τον Αγώνα για την Ανεξαρτησία και τα δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν είναι Αγώνας. Αγώνας με αξιοπρέπεια, με αποφασιστικότητα, με σοβαρότητα, με υπερηφάνεια. Και να είσθε σίγουροι ότι θα κερδίσουμε!

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ!

ΖΗΤΩ Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821!”

Μετά ταῦτα, ὁ κ. Γενικός Πρόξενος παρέθεσε δεξίωσιν εἰς τό Γενικόν Προξενεῖον ἐν τῇ Παλαιᾷ Πόλει πλησίον τοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ ἀκολουθία μετεδόθη ζωντανά ἐκ τοῦ Δικτυακοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Πατριαρχείου, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://jerusalem-patriarchate.info/2012/12/26/7446/>

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/JZ5GkQoDwHs>

ngg_shortcode_0_placeholder